

21. po Trojici – 21.10.2018

DS a my spolupracujeme

„Do Tvojho domu vstúpim so zápalmi, splním Ti svoje sľuby, ktoré vyriekli moje pery a ktoré vyslovili moje ústa, keď som bol v súžení. Požehnaný Boh, ktorý neodmietol moju modlitbu a neodňal mi svoju milosť“ (Ž 66).

Efezským 4:22-24 *„Zložte starého človeka podľa terajšieho života, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, obnovte sa duchom svojej mysle a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy“.*

Predstavte si, aké by bolo ľahké meniť sa, keby sme si to zlé, neprijateľné, mohli vyzliecť tak, ako si večer vyzliekame špinavé šaty. A ráno keby sme si mohli nový, nezašpinený charakter obliecť tak, ako si obliekame čisté a voňavé oblečenie. **Bolo by to ľahké, ale nijako by nám to asi nepomohlo, pretože by sme charakter mohli meniť príliš jednoducho a čo je pre nás ľudí jednoduché získať, si zväčša nevážime.**

Keď hovoríme o práci Ducha svätého, ktorého symbolizuje v stánku zmluvy, olej, nemôžeme obísť nás ľudí a náš charakter, pretože, životné zameranie či zmenu. Duch svätý urobí veľkú časť práce, ale niečo nemôže vykonať namiesto nás. **Istá časť kompetencií, pri zmene charakteru, je v našich rukách.** A hoci to znie ľahko: zložiť a obliecť, ako to pomenúva Pavol, je to ťažká a namáhavá každodenná drina. Pretože zmena musí ísť do hĺbky, nemôže byť povrchná, preto si vyžaduje veľký kus našej práce, času, snahy, usilovnosti, sebazapierania.

To, akí sme, je teda výsledkom práce nás ľudí a Pána Boha. Boh sa tomuto svetu totiž zjavuje práve cez nás, Jeho služobníkov. To my na sebe nesieme pečať Jeho lásky a milosti. **Pán Boh nevyužíva nadprirodzené cesty ako ukázať na seba tomuto svetu, ale koná cez nás, ľudí, svoje dielo na tomto svete. Duch svätý je spojivom medzi nami a Bohom a zároveň je zárukou toho, že Božie dielo, konané na zemi cez ľudské ruky a rozum, dôjde ku svojmu cieľu.** A to všetko napriek našej ľudskej nedokonalosti, bezbožnosti, neposlušnosti a nehodnosti. Práve vďaka tejto spolupráci my môžeme byť Bohu podobnejší a On môže mať záľubu aj v nás, hriešnikoch.

Duch Boží je teda nepostrádateľný pre nás, veriacich ľudí, ak máme žiť život, ktorý sa Bohu páči, ak sa máme zbavovať tých hriešnych spôsobov, a žiť novým iným spôsobom.

Duch Boží je „vzbudzovateľ“: občas máme pocit, že sme sa rozhodli pre život s Pánom Bohom. No nie je to celkom naše rozhodnutie. **My sme iba počúvali a poslúchali hlas Ducha svätého, ktorý v nás vzbudil túžbu po spoločenstve s Pánom Ježišom.** To len *vd'aka Nemu prežívame každodennú bytostnú závislosť na svojom Bohu a schopnosť utužovať spoločenstvo s Ním.* Keby to bolo iba na nás, nič by sme pre vzťah s Pánom Ježišom neurobili. Dôvodov je viac: náš hriech, lenivosť, zlý manažment času, pýcha, hnev... Keby to bolo na nás, vzťah s Pánom Ježišom by stagnoval alebo stroskotal. **Ale ak ešte stále veríme v Ježiša, ak v Jeho dúfame, ak sa modlíme a čítame Jeho slovo, nie je to úplne naša zásluha, ale v prvom rade práca Ducha Kristovho na našom charaktere Božieho dieťaťa.**

Preto Písmo pripomína, že *„aj Duch prichádza na pomoc našej mdlobe...“* (Rímskym 8:26). **Ak teda nevládzeme, nemáme silu či chuť mať úprimný a pevný vzťah s Pánom Ježišom, prosme Ducha svätého a On nás povzbudí.**

Duch svätý je „usmerňovateľ a vodca“: vzťah s Pánom Ježišom je založený na dynamike. Ak stagnuje a nevyvíja sa, časom upadá a zaniká. Preto **v živote viery potrebujeme stále nové poznanie, potrebujeme sa zdokonaľovať.** Teda Duch Boží nie je potrebný iba na začiatku života s Bohom, ale aj počas neho. Pán Boh nie je totiž Ten, kto by nás iba postrčil k viere a potom všetko nechal na nás. *Veľmi dobre vie, že hriešnik potrebuje celoživotného sprievodcu, potrebuje usmerňovať, viesť, naprávať, meniť... A to je práve práce nášho „neviditeľného“ Priateľa.* Zmena charakteru totiž nie je jednorazová činnosť, ale celoživotný beh na dlhé trate. Tu na zemi nikdy nemôžeme byť spokojní s tým, akí sme, pretože vždy je čo zlepšovať. Keď sa ocitneme na životných križovatkách, tiež potrebujeme niekoho, kto nám ukáže správnu cestu, kto nám pomôže dobre sa rozhodovať. V tom nám pomáha tiež Duch Ježiša Krista.

Preto nám Pán Boh dáva Ducha svätého, ako píše Pavol: *„... aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku“* (Ef 3:16). **Ak chceme žiť s Pánom Bohom víťazný život viery až do konca, musíme ku kormidlu pustiť Ducha svätého a kráčať v tomto svete podľa Jeho inštrukcií.**

Duch svätý je tiež „dodávateľ nádeje“: Pán Boh nás nenecháva samých na žiadnom úseku našej cesty s Ním. *Tak ako v nás vzbudil vieru skrze Ducha na začiatku, ako posilňuje našu lásku usmerňovaním teraz, tak práve cez Ducha svojho Syna nám pomáha žiť aj nádejou budúcnosti.* Minulosťou

a prítomnosťou žijú aj neveriaci, čo však na rozdiel od nich máme iné, je práve to, že **smieme žiť aj nádejou budúcnosti. Nehovorím iba o pozemských nádejách, ale najmä o tom, že ako veriaci ľudia očakávame príchod Pána Ježiša s Jeho kráľovstvom.** Stratit' nádej je však veľmi ľahké: niečo sa nám nepodarí, dlhodobo Boh neodpovedá na modlitby, strácame svojich blízkych, chorľavieme, zrádzajú nás priatelia, strácame istoty v tomto svete a spolu s tým všetkým sa kláti aj naša nádej. Ak by bolo iba na nás, mať nádej, už dávno by sme ju stratili. Ale Duch Boží je Ten, s kým môžeme rátať, aj čo sa týka našej budúcnosti. Zabezpečuje celý „priebeh“ našej pozemskej cesty, až kým nedôjdeme tam, kde sa viera stane videním. Posväcovanie pomocou práce Ducha svätého je teda trvalý pozemský proces a to práve s ohľadom na to, čo v nádeji očakávame.

Len vďaka Božiemu Duchu sa dokážeme pripojiť k vyznaniu apoštola Pavla: „*zabúdam na to, čo je za mnou a snažím sa za tým, čo je predo mnou*“ (Fil 3:12-15). **Naša budúcnosť je práve pre pôsobenie Ducha svätého v nás a pri nás jednoznačne v prítomnosti Pána Ježiša Krista.** A hoci tu na zemi je budúcnosť často nejasná, tá večná je vďaka Bohu istá.

Vďaka tomuto pôsobeniu Ducha Ježiša Krista v nás a pri nás sa môžeme premieňať: zoblíkať to staré, hriechne a oblíkať to nové, Božie. Voláme to duchovný rast, beh o závod alebo snaha o dokonalosť... Podstatou tohto procesu je uznať to, že strácame nepotrebné a získavame životne dôležité. Lebo obnova sa bez toho nezaobíde. Preto sa *prípravme aj v novom týždni života na to, že ak chceme byť zmenení, iní, potom musíme na tom tvrdo pracovať. Nie sme v tejto namáhavej činnosti ponechaní iba na seba.* Máme pomocníka, ktorý nám dáva vieru, lásku a nádej, ktorý je s nami od začiatku našej dôvery v Pána, je s nami počas pozemskej cesty a je už teraz aj súčasťou našej budúcnosti. Tým pomocníkom je Duch Svätý. Spoločnime sa na Neho. Amen.